

2. Loppiaisen jälk. sunnuntai 2007 Joh. 2:1-11

I Jumalan perhe Jumalan yhteiskunnassa

Olemme kuulleet Raamatun sanan: *"Rakasta Jumalaa yli kaiken... ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."* Kerran on tämä Jumalan tahto toteutunut oikein ja täydellisesti maailmassa. Se oli kerran ihanassa Eedenin puutarhassa, jonka Jumala oli tehnyt ihmiselle paikaksi asua, ainaiseksi kodiksi. Se oli silloin kun Aatami ja Eeva elivät kuin päättymättömässä häätjuhlassa kolmiyhteisen Jumalan yhteydessä. Se oli oikeaa, täydellistä elämää pyhydessä. Ihminen osasi ylistää Jumalaa enkelien ja koko luomakunnan kanssa: *"Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja ihmisille hyvä tahto."* Tällaista oli Jumalan perheen elämä Jumalan yhteiskunnassa, hänen hyväksi tekemässään maailmassa. Onko tämä paikka vielä olemassa? Tietenkin on! Sinnehän Jeesus meni kun hän nousi ylös taivaaseen. Minnekäs hän muuten olisi mennyt. Ei syntiinlankeemus hävittänyt Jumalan asuinsijaa. Syntiin langennut ihminen vain ajettiin sieltä pois. Jeesus sanoo jäähyväispuheessaan Joh. 14:1:ssä näin: *"Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa. Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä missä minä olen."* Hän siis meni valmistamaan sijaa meille paikkaan joka on olemassa. Jeesuksen sanasta tiedämme siis minne olemme menossa kun kuolemme. Se on Jumalan ja Jeesuksen tykö lunastettuina kritittyinä. Eikä Jeesus pyydä meiltä mitään muuta kun tämän: *"Uskokaa Jumalaan ja minuun!"* Uskon kautta me siis olemme Jumalan perhettä ja Jumalan yhteiskunnassa jäseniä, hänen kirkossaan täällä elämässä ja kerran ikuisesti taivaassa. Tämä vastauskena I otsikkoomme Jumalan perhe Jumalan yhteiskunnassa.

II Jumalan perhe yhteiskunnassa jossa perkele vaikuttaa.

Tiedämme kuinka ihmisen paratiisissa kävi. Suostuessaan perkeleen petokseen, epäillä Jumalan hyvyyttä ja rakkautta hän suostui syntiin ja menetti kerralla koko pyhyiden johon hänet oli luotu. Ja Jumalan tykönä ei voi olla ja elää mitään epäpyhää. Niinpä Jumalan oli karkotettava langenneet luotaan. Taivas on paikka jossa kaikilla on vain hyvä olla, niin hyvä ettemme kykene sitä edes kuvaamaan. Mutta, Jumala heitti myös perkeleen ulos taivaasta; alas maailmaan. Siinä maailmassa mekin nyt elämme syntiinlankeemuksen lapsina, jonka olemme Aatamilta ja Eevalta perineet. Täällä saa nyt perkele mellastaa ja näyttää meille päivittäin totuuden maailman katoavaisuudesta ja tuomiosta, jonka mekin olemme synneillämme aikaansaaneet ja ansainneet. Tästähän saamme näyttöä joka päivä ja paljon; ulkoisia vaivoja, maanjäristyksiä, tuhotulvia, kylmyyttä, kuumuutta, sairauksia yms. Ja sisäisiä vaivoja sydämessämme, kateutta, ilkeyttä, vihaa, levottomuutta yms. hengen tuskaa. - Mutta rakkaat kuulijat. Nämä kaikki ovat sittenkin pieniä vaivoja Jumalan ankarimman rangaistuksen rinnalla joka hänen oli langetettava epäuskomme tähden. Se rangaistus ja tuomio kuuluu näin: *"Vikapään (eli syntisen) on kuolemalla kuoltava synteihinsä."*

Jumala antaa meillekin vaivoja ja kärsimystä, niin kuin hän antoi rakastamalleen ja hurskaalle Jobille tämän elämässä. Näin Jumala tekee rakkaudesta meitäkin kohtaan, että mekin oppisimme Jobin tavoin näkemään mahdollottoman tilamme pelastua Jumalan tuomiolta ilman Jumalan armoa, siis ilman Jumalan armoa. Jumalan rakkauden näyttää Raamattu hänen kurituksessaankin näin selvillä sanoilla Hebr. kirjeessä 12:7: *"Sillä mikä on se lapsi jota isä ei kurita."* Ja 6. jakeessa: *"Sillä jota Herra rakastaa sitä hän kurittaa. Ja tämä teksti jatkuu vielä, ettei hän vain kurita jotenkin lempeästi vaan: "Hän ruuskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa."*

Mutta tätä sanaa älkäämme ohittako liian nopeasti. Huom. erityisesti sen loppu mitä hän kuritusella tekee? *"Hän ottaa huomaansa."* Jumala voi vain rakastaa meitä ja olla vain oikeudenmukainen ja hyvä kaikessa mitä hän meille sallii ja tekee. Niin myös kurituksella. Hän on rakkaus joka tahtoo vain, että me sekä vaivoissa että ilon hetkinä turvaisimme uskossa häneen. Hebr. kirj. kirjoittaja opettaa meitä tässä asiassa myös näillä sanoilla 12.11: *"Sillä kuritus antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut."* Harjoittautukaamme siis Jumalan kurituksessa, että hän antaisi meidän siitä kasvaa vanhurskauden hedelmää. Näin hän ottaa huomaansa eli hoivaansa.

Tarttukaamme siis mekin Paavalin sanaan Filipin vanginvartijalle joka pelkäsi kerran kuollakseen kuinka hänelle kävisi (Apt.16:31). Paavali lohduttaa:

"Usko Herraan Jeesukseen niin sinä pelastut niin myös sinun perhekuntasi." Tämä vastauksena II otsikkoomme, Jumalan perhe yhteiskunnassa, jossa perkele saa vielä vaikuttaa.

III "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut niin myös sinun perhekuntasi!"

Päivän evankeliumi Kaanaan häistä puhuu juuri hänestä johon meitä kehoitetaan uskomaan ja jonka kautta Jumala ottaa meidät huomaansa. Kaanaan häistä kuullessamme muistamme tavallisesti veden ja viinin. Ja se on hyvä että muistamme Jumalan sanasta veden ja viinin. Nehän muistuttavat meitä siitä, että Jeesus on todella hän joka säät ja ilmat säättää, myös vedet ja viinit ja kaikkea minkä hän on kerran tänne luonut ja myös ylläpitää. Häneltä, jolla on valta antaa ja ottaa mitä ja milloin hän tahtoo, me saamme kaiken mitä meillä on. Ja se on vain lainaa Jeesukselta, yksin armosta. Mutta uskova kristitty suhtautuu tähän lainaan omalla erityisellä tavallaan. Hän nauttii jokapäiväisen leipäänsä uskossa. Tämän tiedämme siitä mitä hän tunnustaa. Hän pyytää Jeesuksen opettamalla sanoilla että hän siunaisi hänen jokapäiväiset tarpeensa sanoen: *"Ja anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme."* Ja tämä rukous sisältää kaiken mitä hän tarvitsee niin ruumiin kuin hengen puolesta. Mutta vielä enemmän tietää uskova kristitty saavansa Herraltaan ja kiittäen rukoilee, että Herra antaa hänelle joka päivä iankaikkisen leivän, hengellisen ravinnon. Se rukous kuuluu, ja se on IV otsikkomme:

IV "Anna meille tänä päivänä meidän iankaikkinen leipämme"

Ajallisten tarpeitten tarve loppuu kerran. Tulee aika jolloin emme tarvitse leipää syödäksemme tai viiniä juodaksemme ruumiimme ravinnoksi. Myös 600 litraa viiniä, jonka Jeesus muutti vedestä Kaanaassa loppui pian. Mutta Jeesus antoi Kaanaan häävieraille enemmän kuin vain viiniä juhlaa varten. Katsokaamme tätä Jeesuksen oman sanan valossa.

Jeesus sanoi äidilleen tämän ilmoitettua viinin loppuneen: *"Mitä sinä tahdot minusta vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut."* Mitä ihmettä Jeesus tarkoitti sanoillaan *"minun aikani"* ja *"se ei vielä ole tullut?"* Hän siis kertoi, että on erityinen aika tai hetki, jota hän odottaa ja jota hän kutsuu omakseen. Tulee siis hetki jolloin Jeesus on todella yksin. Ja sen ajan ja hetken vain hän tietää. Jeesus viittaa tähän aikaan ja hetkeen myöhemminkin kun hän sanoi opetuslapsilleen Joh. 12:23ss: *"Hetki on tullut että ihmisen poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti minä sanon teille; jos nisunjyvä ei putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin, mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää... nyt minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitäisi minun sanoman? Isä pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin; sitä varten minä olen tähän hetkeen tullut."* Tässä on Jeesuksen oma aika ja hetki ja yksinään hänen. Kun vehnänjyvä putoaa maahan ja kuolee, se tietää että vain siten se ei jää yksin, vaan tuottaa paljon hedelmää. Jeesuksen hetki on tietenkin meidän ja koko maailman lunastuksen hetki vapaiksi synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta Golgatan ristillä.

Kanaan häissä Jeesus osoitti jumalallisen valtansa tehden ihmeen. Mutta sen näki ja oli todistajina vain muutama vettä astioihin kantanut palvelija. Kun Jeesus puhuu omasta ajastaan ja hetkestään ei se tapahdu vain että muutama ihminen uskoisi häneen, sillä hän on koko maailman Vapahtaja. Jeesus puhuikin omasta ajastaan joka koski koko maailmaa ja oli pian tulossa. Sitä hän ajatteli ja odotti. Se aika ja hetki oli kun hän huusi Golgatalla: *"Jumalani, Jumalani miksi minut hylkäsit."*

Kuinka yksin Jeesus olikaan silloin kun hänen oma aikansa oli tullut. Siinä hetkessä ei kaivovesi muuttunut viiniksi. Siinä hetkessä jumalallinen vesi Jeesuksen ruumiista sekoittui hänen sydänvereensä, meidän syntiemme sovituksiksi. Johannes 19:34 kuvaa tämän hetken näin: *"...yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä ja heti vuoti siitä vettä ja verta."* Niin, Golgatan ristillä oli Jeesuksen aika ja hetki täydessä yksinäisyydessä jopa Isän Jumalankin hylkäämänä, meidän tähtemme. Oli tullut meidän lunastuksemme hetki perkeleen vallasta Jumalan valtakuntaan. Kaanaan häissä Jeesus sanoi: *"Minun aikani ei ole vielä tullut."* Pian sen jälkeen se oli tuleva. Olihan tulossa pääsiäinen.

Samalla jumalallisella vallalla kun Jeesus muutti veden viiniksi Kaanaassa, hän antaa yhä ristillä vuodattamansa veden ja veren tulla syntiemme sovituksiksi. Se tapahtuu nyt kasteessa vedestä ja Hengestä ja Ehtoollisessa hänen ruumiissaan ja veressään yhdessä leivän ja viinin kanssa. On hyvä, että muistamme Kaanaan häistä veden ja viinin. Nyt muistamme ehkä vähän lisää, sillä ne muistuttavat, että vedessä ja viinissä Kristus antaa säätämässään sakramenteissaa iankaikkiset eväät matkallamme Jumalan perheessä kohti taivaan kotia, joka on tallella taivaassa. Aamen